

BIULETYN

274

7.10.1995 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

**LECH
WAŁĘSA,**

na zaproszenie Solidarności
naszego Regionu,
gościć będzie
16 października w Radomiu

Przewodniczący Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

MARIAN KRZAKLEWSKI

14 października odwiedzi Radom.

W sobotę i niedzielę (14 i 15 października) na hali Broni odbywać się będzie Ogólnopolski Turniej Zapaśniczy o Puchar Komisji Krajowej, ostatnia impreza regionalna w ramach obchodów 15 rocznicy Związku. Uroczyste otwarcie o godz. 14.00.

O godz. 12-tej, w siedzibie władz regionalnych „S”, z Marianem Krzaklewskim spotkają się członkowie Zarządu Regionu.

W środę, 4 października, w Gdańsku obradowała Komisja Krajowa:

- *członkowie KK poznali szczegóły sytuacji w Tessitura Bresciana - Marian Krzaklewski w następnym dniu rozmawiał z ambasadorem Włoch
- *odrzucono możliwość zwołania krajowego zjazdu przed wyborami prezydenckimi. Preferencje wobec kandydatów na prezydenta wskażą delegaci na KZD i walne zebrania regionalne w anonimowych ankietach.
- *zatwierdzono 3 pytania do referendum uwłaszczeniowego
- *KK zobowiązała Mariana Krzaklewskiego do rozpoczęcia procedury afiliacyjnej NSZZ „Solidarność” do Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych
- *Prezydium KK odniosła się do dokumentów rządowych: m.in. budżetu na 1996r. i ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym.
- Opinie Związku co do tych dokumentów będziemy przekazywać w kolejnych numerach Biuletynu.

TESSITURA BRESCIANA:

w 25 dniu strajku
wznowiono negocjacje

*Kalendarz'96

W środę, 11 października mija ostatni termin zapisów na kalendarze związkowe na 1996r. Przypominamy, że zapisy prowadzi dział księgowości Zarządu Regionu. Przypominamy również, że zbiorowe zamówienie oznacza niższą cenę.

Po tym terminie związkowcy będą mogli zamawiać je bezpośrednio u wydawcy.

* Z REGIONU * Z REGIONU * Z REGIONU *

Prezydent RP 16 października w Radomiu

W piątek, Kancelaria Prezydenta oficjalnie potwierdziła przyjazd Prezydenta RP **Lecha Wałęsy** 16 października do Radomia. Potwierdzenie odebrał Przewodniczący Zarządu Regionu **Zdzisław Maszkiewicz**.

Prezydent odwiedzi nasze miasto na zaproszenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” i rozpocznie tę wizytę od złożenia kwiatów przy Pomniku Ludzi Skrzywdzonych w Radomskich Wydarzeniach Czerwca '76, o godz. 8.00-8.30.

Prezydent Lech Wałęsa spotka się ze związkowcami „S” w „Resursie”. Dwugodzinne spotkanie - jak się przewiduje - rozpocznie się o godz. 12.00.

Czy 25 dzień strajku będzie w Tessiturze przełomowy?

W 25 dniu strajku, w piątek 6 października w pionkowskim Urzędzie Miasta doszło do rozmów pomiędzy Komitetem Strajkowym Tessitury Bresciana a pełnomocnikami właściciela. W negocjacjach uczestniczyli poza tym prawnik z Kancelarii Prezydenta RP, przedstawiciele wojewody radomskiego, burmistrz Pionek. Stronę związkową wspierał szef Komisji Interwencji ZR **Zbigniew Dziubasik**, a rolę mediatora pełnił poseł **Cezary Miżejewski**.

Przypomnijmy, że kilkanaście dni trwał impas w negocjacjach. **Mario Cioli**, właściciel firmy był wzywany do rozmów przez Komitet Strajkowy i dwa razy przez wojewodę radomskiego **Zbigniewa Kuźmiuka**. Po drugiej, bardziej kategorycznej interwencji wojewody, doszło do spotkania w Urzędzie Wojewódzkim w Radomiu 2 października. Oprócz wojewody i **Mario Cioli** wzięli w nim udział **Zdzisław Maszkiewicz**, przedstawiciel radomskiego OPZZ i mediator **Cezary Miżejewski**. - Efektem rozmów było ustalenie terminu negocjacji na 6 października. Jako warunek, **Mario Cioli** stawiał odstąpienie od strajku. Odpowiedzią mediatora była zapowiedź zwrócenia się do strajkujących o złagodzenie formy strajkowej. Komitet Strajkowy odpowiedział na tę ostatnią propozycję pozytywnie i w następnym dniu wyraził zgodę na pracę grupy pracowników, głównie ekip remontowych.

W środę strajkującą Tessiturę odwiedzili podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP **Eligiusz Włodarczyk** oraz szef Krajowej Sekcji Metalowców „S” **Andrzej Szymański**.

W chwili zamykania Biuletynu, rozmowy piątkowe w Tessiturze trwały. Czy nastąpił przełom, którego wszyscy oczekujemy, dowiemy się niebawem...

Wybory prezydenckie: kandydaci odpowiedzieli na pytania „S” w ankietach

Komisja Krajowa przesłała ankietę kandydatom obozu patriotyczno-niepodległościowego na urząd prezydencki, w których odnosili się oni głównie do programu NSZZ „Solidarność”.

Ankiety przesłano: **Hannie Gronkiewicz-Walz**, **Lechowi Kaczyńskiemu**, **Markowi Markiewiczowi**, **Leszkowi Moczulskiemu**, **Janowi Olszewskiemu**, **Adamowi Strzemboszewi**, **Lechowi Wałęsie**. Odpowiedzi nie przesłał **Adam Strzembosz** (zrezygnował z kandydowania - przyp. red.).

Strajk w Tessiturze - legalny

Opinia Biura Prawnego i Zbiorowych Stosunków Pracy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Podstawowymi wymaganiami legalności rozpoczęcia akcji strajkowej w świetle przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych są:

a/podjęcie strajku dla obrony praw i interesów wskazanych w art. 1 u.r.s.z.;

b/dobrowolność udziału w strajku i respektowanie warunków zgłoszonych na ogłoszenie strajku;

c/identyczność żądań określonych we wniosku inicjującym spór zbiorowy z celami ogłoszonego strajku.

W świetle przedstawionych przez MKZ pism dokumentujących historię sporu pomiędzy Zarządzeniem spółki Tessitura-Bresciana Polska sp. z o.o. a MKZ NSZZ „Solidarność”, a zwłaszcza pisma MKZ L.dz. 105/S/95 z 15.03.1995r. do Pana **Mario Cioli**, protokół z referendum w sprawie przeprowadzenia akcji strajkowej w Tessiturze-Bresciana Polska - sp. z o.o. z 12.09.1995r.

Twierdzenie Zarządu, iż decyzja zakładowych władz związku o podjęciu akcji strajkowej jest „nielegalna”, naszym zdaniem nie znajduje oparcia w przepisach, gdyż w naszym ocenie wymienione wyżej wymagania zostały zachowane.

W przedstawionej dokumentacji brak jest jakichkolwiek oświadczeń czy stanowisk zakładu pracy zawierających uzasadnienie zajmowanego stanowiska wobec związków zawodowych.

W piątek, Komisja Krajowa przekazała treści ankiet Zarządowi Regionu.- Wypowiedzi kandydatów na urząd prezydencki są od poniedziałku wglądu w Zarządzie Regionu.

Tessitura na obradach KK

W środę w Gdańsku obradowała Komisja Krajowa. Uczestniczyli w niej **Zdzisław Maszkiewicz** i **Kazimierz Staszewski**. Na wniosek przewodniczącego naszego Regionu, w pierwszym punkcie obrad stanęła sprawa Pionkowskiej Tessitury. Członkowie Komisji Krajowej mieli szczególne zainteresowanie tym długotrwałym już konfliktem. **Mariano Krzaklewski** zapowiedział, że o strajku w Tessiturze rozmawiał z ambasadorem Włoch. **Zdzisław Maszkiewicz** odebrał wyrazy solidarności i pozdrowienia ze strony strajkującej załogi, także deklaracje pomocy ze strony innych regionów.

Komisja Krajowa zatwierdziła 3 pytania do referendum na temat uwłaszczenia powszechnego, a także poprosiła nie zwoływać zjazdu delegatów „S” przed wyjazdami prezydenckimi. Stanowisko w sprawie ewentualnego poparcia kandydata na prezydenta przez „S” podejmie Komisja Krajowa po analizie ankiet, które anonimowo będą wypełniać delegaci na zjazd krajowy Związku Zawodowego Metalowców i delegaci na zjazdy regionalne.

Zobowiązano **Mariana Krzaklewskiego** do podjęcia działań w celu afiliacji NSZZ „Solidarność” w Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych.

Anna Rajchert

Przewodniczący zaprasza...

Zdzisław Maszkiewicz zaprasza Członków Związku, a w szczególności poczty sztandarowe Komisji Zakładowych 16 października na godz. 8.00 do Pomnika Czerwca '76.

- Pragnę, abyśmy wspólnie z Prezydentem RP **Lechem Wałęsą** - złożyli hołd wszystkim Skrzywdzonym w Radomskim Proteście. -

Informacja dla przewodniczących KZ

Przewodniczący komisji zakładowych „S” mogą od 11 października (od środy) odbierać zaproszenia na spotkanie z Prezydentem RP **Lechem Wałęsą**, które odbędzie się w „Resursie” 16 października o godz. 12.00.

Modlitwa o beatyfikację

*Boże nieskończenie dobry, który obdarzyłeś swego sługę, księdza **Jerzego Popiełuszkę**, łaską wierności kapłańskiemu powołaniu aż do śmierci męczeńskiej, prosimy cię słowami **Papieża Jana Pawła II**, „aby z tej śmierci wyrosło dobro, tak jak z Krzyszka zmartwychwstanie”. Spraw by **Ksiądz Jerzy**, niezłomny obrońca praw Boskich i ludzkich, dany Ojczyźnie naszej i światu jako znak zwycięstwa miłości nad nienawiścią został wyniesiony do chwały ołtarzy. Niech ofiara **Księdza Jerzego** i jego wstawiennictwo u Ciebie, Boże, przyczynią się do wzrostu chrześcijańskiej wiary, jedności i pokoju w świecie. Amen.*

*Milosierny Boże, udziel mi za wstawiennictwem **Księdza Jerzego** tej łaski, o którą Cię teraz gorąco proszę...*

19 października 1995 Włocławek - Uroczystości 11. rocznicy MĘCZEŃSKIEJ ŚMIERCI KAPELANA SOLIDARNOŚCI KS. JERZEGO POPIELUSZKI

godz. 16.30

Spotkanie modlitewne, połączone z programem słowno-muzycznym w miejscu tragicznej śmierci na włocławskiej zaporze, połączone ze składaniem wiązanek i zapaleniem zniczy.

godz. 18.30

Uroczysta msza święta w Bazylice katedralnej koncelebrowana przez biskupa włocławskiego.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej serdecznie zaprasza poczty sztandarowe, członków i sympatyków NSZZ „Solidarność”.

Z prośbą o solidarność

Zwracam się do Koleżanek i Kolegów z prośbą o solidarność ze strajkującymi pracownikami „Tessitura Bresciana” w Pionkach. Szczególną prośbę kieruję do Komisji Zakładowych: wspomóżcie materialnie, rzeczowo i duchowo strajkującą już prawie miesiąc załogę. Oni strajkują nie tylko w obronie swoich interesów, ale również - a może przede wszystkim - w obronie godności polskiego pracownika.

*Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz*

Jeszcze słowa solidarności

Terenowa Komisja Koordynacyjna NSZZ „S” w Zwoleńsku wyraża ogromne oburzenie faktem łamania porozumień pomiędzy związkami zawodowymi, a pracodawcą w Tessitura Bresciana w Pionkach.

Wyrażamy stanowczy protest wobec łamania elementarnych praw pracowniczych przez inwestora zagranicznego.

Komisje Zakładowe NSZZ „S” podlegające TKK w Zwoleńsku solidaryzują się z pracownikami Tessitura Bresciana w Pionkach. Jesteśmy z Wami.

Przeciw nowelizacji ustawy o waloryzacji emerytur i rent

Emeryci i renciści napisali do Prezydenta Lecha Wałęsy

Terenowa Komisja Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” przy Regionie Ziemia Radomska w pełni solidaryzuje się z vetem Pana Prezydenta od wprowadzenia nowelizacji ustawy dotyczącej rent i emerytur, jako krzywdzącej wszystkich emerytów i prosi o niedopuszczenie do jej uchwalenia.

*29 września, Sejm większością 2/3 głosów odrzucił weto Prezydenta wobec zmiany ustawy o waloryzacji emerytur i rent.

Prezydent rozważa możliwość zaskarżenia ustawy do Trybunału Konstytucyjnego.

15. rocznica „S” na sportowo

Zapraszamy na matę

Komisja Sportu i Rekreacji Zarządu Regionu zaprasza na Ogólnopolski Turniej Zapaśniczy o Puchar Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Turniej odbywać się będzie w sobotę i niedzielę, 14 i 15 października w hali „Broni” w Radomiu. Uroczystego otwarcia Turnieju o godz. 14-tej w sobotę dokonają Marian Krzaklewski i Zdzisław Maszkiewicz.

Artur Kubiś
przewodniczący Komisji Sportu i Rekreacji

Prywatyzacja w MPK

MPK nie ma tajemnic przed mieszkańcami miasta, czy Zarząd Miasta też ich nie ma?

Po ogłoszeniu informacji o wypowiedzeniu świadczenia usług przewoźnych przez konkurencję (niebieskie autobusy), rozpoczęła się kampania w prasie i telewizji przeciwko MPK - bez jej udziału.

Nie mając możliwości przedstawienia naszych racji, Komisja Zakładowa NSZZ „S” MPK w Radomiu, tą drogą chce zapoznać czytelników Biuletynu z faktami.

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji w Radomiu miało „szczęście” i władz Miasta - podjęto decyzję o postawieniu w stan likwidacji i rozpoczęto jego przekształcenie, mimo tego, że było to jedno z najlepiej funkcjonujących i najtańszych przedsiębiorstw komunikacyjnych w kraju.

Cel przekształcenia był wytyczony, najślusniejszy i jedyny możliwy - stworzenie konkurencji i oparcie przewozów pasażerskich na zdrowych ekonomicznych zasadach, według słów ówczesnego V-ce Prezydenta Radomia. W tym celu został powołany Zarząd Transportu Miejskiego jako organizator komunikacji w mieście, będący zakładem budżetowym gminy - czyli koszty jego utrzymania ponosi bezpośrednio budżet gminy, a pośrednio wszyscy mieszkańcy.

Powstała również spółka prawa handlowego, czyli MPK w Radomiu, jako firma mająca wpisać się w gospodarkę rynkową, a w rzeczywistości podjęto próby doprowadzenia do upadku technicznego Spółki.

Jak wobec tego wyglądają te słuszne z pozoru założenia na dzień dzisiejszy?

Cel podstawowy, czyli obniżenie kosztów komunikacji, a inaczej wydatków mieszkańców miasta na komunikację, nie został osiągnięty. Wydatki z budżetu Miasta znacznie wzrosły z tytułu utworzenia Zarządu Transportu Miejskiego.

Wzrosło zatrudnienie na stanowiskach kierowniczych wysokiego i średniego szczebla, trzech nowych dyrektorów i odpowiednia ilość personelu średniego dla utrzymania rangi nowego „tworu”.

Wzrosło również zatrudnienie na najwyższych stanowiskach w Spółce.

Zarząd Transportu Miejskiego w dalszym ciągu wydaje pieniądze mieszkańcom na niezupełnie zrozumiałe cele, np. niefunkcjonalne włoskie przystanki, system „LASON”, nie mówiąc już o takich „drobiazgach” jak telefony komórkowe, komputery osobiste itp.

A jak wygląda drugi cel - konkurencja?

Konkurencja nie płaci miastu podatków, tym samym „ograbia” budżet miasta i jego mieszkańców. Ubolewa nad zwolnieniem pracowników.

Nikt nie martwił się, gdy MPK przekazywało konkurencji 10% linii i telefony, musiało myśleć o zagospodarowaniu tej samej ilości pracowników - musiało sobie radzić, bez „zebrania” i gloryfikowania siebie w roli „dobrego i gniebnego biznesmena”. Wówczas Pana V-ce Prezydenta nie interesował los pracowników tracących pracę w MPK.

Przecież nikt nie lub nie chce wiedzieć, że konkurencja uruchamiając nowe miejsca pracy i podejmując działalność w zakresie komunikacji miejskiej zatrudniała bezrobotnych z Biura Pracy i korzystała z dofinansowania ich wynagrodzeń przez 12 miesięcy, co stanowiło około 600 zł (stare złote) do przejechania 1 km.

Jak wobec powyższego wyglądają aktualne ceny usług w rzekomej konkurencji:

ceny za km:

	II półr. '94	I półr. '95	II półr. '95r
Konkurencja	1,20	1,30	1,40
MPK Sp. z o.o.	1,26	1,30	1,30

Ceny usług podane są dla autobusów jednoczłonowych.

Trzeba wyjaśnić, że 51% usług MPK Spółka z o.o. wykonuje autobusami przegubowymi, a te autobusy są tańsze o 25%.

Z przedstawionych liczb jasno wynika obraz „konkurencyjności” nowego przewoźnika. Wobec tego jakie względy zadziały, aby go wprowadzić? Czyżby znów prywatne interesy i korzyści finansowe?

Działalność Zarządu Transportu Miejskiego opiera się na starych zasadach „kto ma pieniądze ten żyje”. Powodem tego są koszty najmu pomieszczeń i ich wyposażenie, rozrost zatrudnienia w ZTM, które miało zatrudniać 104 osoby, a już zatrudnia 104 osoby.

Można powiedzieć, że likwiduje się bezrobocie. Jest to pozorne, gdyż trzeba jasno powiedzieć, że wzrost cen biletów w roku 1995 podyktowany jest prawie wyłącznie wzrostem kosztów utrzymania w Zarządzie Transportu Miejskiego i wzrostem cen płacowych (patrz: tabela) konkurencyjnemu niby dla MPK przewoźnikowi.

W większych od Radomia miastach, organizacją komunikacji zajmuje się zespół 4-5 osobowy (Łódź, Lublin, Gdynia) usytuowany przy Wydziale Komunikacji.

Za roczne środki przeznaczone na utrzymanie ZTM można by zakupić kilka nowych autobusów i wtedy można by mówić o poprawie funkcjonalności i estetyki świadczonej usług.

Nigdy nikt nie powiedział również o taborze autobusowym „konkurencji”, który jest bardzo stary, wycofany z eksploatacji w Wiedniu i jako „pseudokologiczny” kursuje w Radomiu.

Kraje zachodnie uznały, iż takie autobusy zagrażają bezpieczeństwu pasażerów i następuje powrót do paliwa tradycyjnego z silnikami ekologicznymi typu „EURO 2”.

MPK nie jest dopuszczane do mediów, a czy nie można zorganizować dyskusji publicznej w DAMI, przy jednym stole: ZTM, konkurencja i MPK - wychodzimy z tą propozycją!

przewodniczący „S” MPK Sp. z o.o. - Piotr Wolanowski

*Wszelkie zapytania w/s poruszanych powyżej problemów kierować do redakcji.

SEKCJA OŚWIATY INFORMUJE

W numerze 272 Biuletynu pisaliśmy, że w połowie września w Kielcach obradowała Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania „S”. - Przekazujemy treść jednego z ważniejszych stanowisk jakie Rada wówczas sformułowała oraz informację Państwowej Inspekcji Pracy na temat realizacji zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w placówkach oświatowych, która to informacja została przedstawiona podczas posiedzenia.

Stanowisko nr 4: Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „S” stwierdza, że w dalszym ciągu działania Rządu pogłębiają kryzys w oświacie. O krytycznej sytuacji placówek oświatowych i pracowników oświaty świadczą następujące fakty:

- *braku środków na zabezpieczenie podstawowych potrzeb dzieci i młodzieży szczególnie specjalnej troski,
- *brakuje środków na zakup mięsa, mleka, chleba w placówkach opieki całkowitej, stawka wyżywienia w niektórych wynosi 2,40 zł dziennie,
- *brakuje środków na zakup opału,
- *brakuje środków na zapłacenie rachunków za energię, wodę, wywóz nieczystości, realizację zobowiązań bhp i sanitarnych,
- *brakuje środków na odnowienie bazy i remonty,
- *w dalszym ciągu spada poziom wynagrodzeń pracowników oświaty (obecnie 75% poziomu płac sfery produkcyjnej),
- *w placówkach wycofanych z pilotażu nie ma w ogóle budżetów.

Bieżące zadłużenia placówek prowadzonych przez Kuratoria przekroczyło już 6 bilionów starych złotych a wzrosło do 12 lub więcej (analogicznie do 1994r. gdzie w październiku wynosiło 3,5 biliona, a w grudniu wzrosło o kolejne 3,5). Podobne problemy mają placówki samorządowe, gdyż subwencje na zadania oświatowe są za małe. W tym kontekście szczególnie cynicznie brzmią rządowe deklaracje o absolutnym priorytecie dla oświaty.

Rada Sekcji ostrzega, że trwanie obecnego kryzysu grozi zamykaniem placówek oświatowych, pogłębianiem patologii społecznych, degradacją edukacyjną i kulturą wielu pokoleń.

W związku z powyższym Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „S” domaga się ponownej nowelizacji budżetu na rok 1995. Ponadto Rada oczekuje natychmiastowego przystąpienia do opracowania reformy finansowania oświaty.

15 września, w drugim dniu obrad Rady Sekcji, odbyło się seminarium na temat funduszu

socjalnego. Uczestniczyły w nim, poza członkami Rady i reprezentantami zainteresowanych sekcji regionalnych, przedstawicielki MPiPS - pani Maria Szczepkowska i MEN - pani Teresa Goszczyńska, które odpowiadały na pytania i wyjaśniały problemy związane z funkcjonowaniem w praktyce ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

W trakcie organizowania powyższego spotkania, zwróciliśmy się do niektórych instytucji państwowych o udzielenie wyjaśnienia.

Wśród uzyskanych odpowiedzi szczególnie ważna i interesująca wydaje się nadesłana przez Państwową Inspekcję Pracy:

Ustawa z marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nakłada na zakłady pracy (w tym również placówki oświatowe) obowiązek naliczania składek na ZFŚS, którego środki powinny być gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym. Właścicielem środków zgromadzonych na wyodrębnionym - z mocy ustawy - rachunku bankowym Funduszu jest zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

Pracodawcy są zobowiązani do przeznaczenia środków tego funduszu wyłącznie na finansowanie celów określanych przepisami w/w ustawy z rachunku ZFŚS zakład pracy nie może pokrywać wybranych przez siebie wydatków np. regulować składek ZUS, podatków, opłat i rachunków za usługi i towary itp. Wykorzystywanie środków ZFŚS na cele pozasocjalne stanowi naruszenie przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Informujemy jednocześnie, że organem powołanym do badania realizacji ustaw i innych aktów prawnych w zakresie działalności finansowej, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych, jak również organów samorządu terytorialnego jest Najwyższa Izba Kontroli. Przeprowadzone natomiast przez inspektorów pracy - na skutek skarg pracowniczych - kontrole placówek oświatowych wskazują, że najczęściej naruszane są w tych placówkach przepisy dotyczące m.in.:

**nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami, spełniającymi wymogi niezbędne do mianowania (art.10 Karty Nauczyciela),*

**zatrudniania nauczycieli na czas określony (art.1 ust. 4 KN),*

**zatrudniania nauczycieli na podstawie umów zlecenia, rozwiązywanie stosunku pracy z nauczycielami, w szczególności na podstawie art.20 i art. 23 ust. 1 pkt 2 i 4 KN, przyznawania nauczycielom zwiększonej stawki wynagrodzenia zasadniczego,*

**obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynko-*

wy,

**wynagradzania nauczycieli za godziny ponadwymiarowe świadczone za niektórych nauczycieli (doraźne zastępstwa).*

Wskazując na powyższe uprzejmie informuję, że działalność kontrolna PIP w placówkach oświatowych będzie ukierunkowana na eliminowanie nieprawidłowości w omawianym zakresie.

Europejska Konfederacja Związków Zawodowych

Historia

Pierwsza europejska struktura związkowa powstała w roku 1950 jako regionalna organizacja członków Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych (ERO-ICFTU). Dwa lata później po utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali powstał tzw. Komitet 21 grupujący oprócz central również krajowe federacje górników i metalowców. Po podpisaniu w 1957r. Traktatu Rzymskiego powołującego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w 1958r. europejscy członkowie MKWZZ spotkali się w Dusseldorfie i założyli Europejski Sekretariat Związków Zawodowych składający się z organizacji członkowskich MKWZZ z krajów EWG. W 1969r. Sekretariat zmienił nazwę na Europejską Konfederację Wolnych Związków Zawodowych przy EWG. Niemal równocześnie organizacje członkowskie MKWZZ z krajów EFTA (Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu) założyły Komitet Związków Zawodowych dla EFTA (EFTA-TUC).

W związku z poszerzeniem EWG i wciąganiem członków EFTA do wspólnej europejskiej polityki gospodarczej, po szeregu spotkań i konferencji postanowiono w 1972r. utworzyć wspólną Europejską Konfederację Związków Zawodowych reprezentującą zachodnioeuropejskie organizacje związkowe wobec instytucji europejskich. Następnie, dyskusje z ŚKP doprowadziły do afiliowania europejskich członków tej organizacji. Decyzja ta wynikała z zaakceptowanej zasady przyjmowania demokratycznych i reprezentatywnych organizacji związkowych bez względu na różnice ideologiczne. Wynikiem tej zasady była afiliacja organizacji o tendencjach komunistycznych, nie afiliowanych ani do ŚKP ani do MKWZZ. Jako pierwsza przyjęta została włoska CGIL (obecnie ortodoksyjna portugalska CGT-P (katolickie skrzydło BASE-FUT w ŚKP). Jedyną dużą organizacją zachodnioeuropejską nie afiliowaną w EKZZ jest francuska komunistyczna CGT, a to ze względu na opór organiza-

cji francuskiej nie uznających CGT jako partnera demokratycznego. W czasie majowego Kongresu EKZZ w 1995r. przyjęto poprawki do Statutu umożliwiające afiliację organizacji wschodnioeuropejskich z krajów na drodze do integracji z Unią Europejską. Ma to być powszechne przekonanie (jakkolwiek nie ujmuje tego wprost żaden dokument), że obecnie kraje te to: Polska, Czechy, Słowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria.

Cel i zadania

EKZZ działa m.in. na rzecz:

- rozszerzenia i wzmocnienia wolności politycznych i demokracji,
- poszerzenia praw człowieka i praw związkowych,
- eliminacji wszelkiej formy dyskryminacji i promocji równości szans,
- rozwoju gospodarczego i społecznego, równomiernego pod względem geograficznym i przy poszanowaniu dla środowiska naturalnego,
- zatrudnienia dla wszystkich, swobody wyboru pracy,
- rozwoju, polepszenia i dowartościowania edukacji i kształcenia,
- demokratyzacji gospodarki, - stałego polepszania warunków życia i pracy,
- społeczeństwa opartego na zasadach wolności, sprawiedliwości i solidarności.

EKZZ działa przede wszystkim na rzecz realizacji powyższych celów w ramach procesu integracji europejskiej.

Oto niektóre z postanowień uchwały programowej przyjętej w czasie VIII Kongresu EKZZ w maju 1995:

- opracowanie planu zatrudnienia, który ma być wdrożony przez uzgodnione działanie na poziomie krajowym i europejskim, zmuszenie rządów i pracodawców do podjęcia środków dających wszystkim równe szanse zatrudnienia,
- podjąć działania w celu rozwoju aktywnej polityki przemysłowej,
- opracować strategię ogólnoeuropejskiej akcji korygującej rosnącą nierównowagę między opodatkowaniem dochodu z kapitału i dochodu z pracy,
- wzmocnić kluczową rolę partnerów społecznych poprzez powiązanie działań ekonomicznych z zabezpieczeniami socjalnymi,
- kategorycznie odrzucić wszelkie próby demontażu systemu zabezpieczeń społecznych, chronić systemy solidarnościowe,
- przeciwstawić się bezwzględnej i częściowej prywatyzacji oraz wzmocnić i unowocześnić służby publiczne,
- wzywać do uznania wszystkich pracowników do edukacji i szkolenia,

- promować formy uregulowań opartych na układach zbiorowych, jedyne go sposobu negocjowania elastyczności organizacji zatrudnienia, tak aby była dopuszczalna z punktu widzenia społecznego i akceptowana przez poszczególnych pracowników,
- zwalczać wszelkie formy dyskryminacji pracowników ze względu na płeć, przynależność etniczną czy religijną,
- kontynuować wysiłki na rzecz 35 godzinnego tygodnia pracy,
- otworzyć drogę do europejskich układów zbiorowych.

Struktura

Obecnie do EKZZ należy 49 organizacji z 22 krajów Europy Zachodniej oraz 16 federacji branżowych, 6 organizacji wschodnioeuropejskich posiada status obserwatora.

Najwyższą władzą EKZZ jest Kongres, zwoływany co 4 lata, na którym reprezentowane są wszystkie organizacje członkowskie i federacje branżowe. Kongres udziela absolutorium oraz decyduje o przyszłej działalności w formie uchwał i programu działania, ma prawo dokonać poprawek statutowych, wybiera Komitet Wykonawczy, Przewodniczącego, Sekretarza Generalnego i jego zastępców oraz Komisję Rewizyjną.

Komitet Wykonawczy, gdzie również reprezentowane są wszystkie organizacje członkowskie, decyduje o polityce EKZZ między kongresami. Komitet zajmuje się wdrażaniem uchwał i programu przyjętego przez Kongres, decyduje o afiliacjach oraz wybiera Sekretariat i Komitet Sterujący. W głosowaniach obowiązuje zasada, iż do przyjęcia uchwały lub decyzji wymagana jest większość dwóch trzecich głosów. Uchwały nie przyjęte, które uzyskały jednak ponad 50% głosów pozostają jednak w przypadku obrad Komitetu i po uzgodnieniach oraz ewentualnych poprawkach mogą być poddane ponownemu głosowaniu.

Sekretariat pracujący w Brukseli, przygotowuje obrady Komitetu Wykonawczego oraz wykonuje zadania powierzone mu przez Kongres lub Komitet Wykonawczy.

Komitet Sterujący (dawniej Komitet Finansowy i Celów Ogólnych), wybierany spośród członków Komitetu Wykonawczego dyskutuje i przygotowuje najważniejsze decyzje Komitetu Wykonawczego, m.in. dotyczące składek afiliacyjnych.

Finanse

Komitet Wykonawczy zdecydował, że organizacje wschodnioeuropejskie będą do następnego Kongresu w r. 1999 zobowiązane płacić składki afiliacyjne w wysokości 25% składek i afiliacyjne w wysokości 25% składek organizacji zachodnioeuropejskich, tzn. ok. 1 frank belgijski (ok. 8gr) na członka organizacji rocznie.

Wszędzie bowiem tam gdzie człowiek najmuje się do pracy pojawiają się problemy.

Przemówienie Tomasza Wójcika, przedstawiciela NSZZ „S” i delegata pracowniczego na V Europejskiej Regionalnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, obradującej pod koniec września w Warszawie.

„S” na sesji MOP

Panie Przewodniczący, Szanowne Delegatki, Szanowni Delegaci,

Jest piękną tradycją, że Minister Pracy kraju goszczącego Konferencję MOP-u przewodniczy jej obradom. Gratulując wyboru, zwracam jednakże uwagę, że w Pańskich rekomendacjach pominięte zostały bardzo istotne informacje. Nie bez znaczenia jest fakt, że przy Okragłym Stole siedział Pan po stronie antyreformatorskiej - komunistycznej. Pominięto także Pańskie zaślugi dla systemu komunistycznego.

Panie przewodniczący,

Raport Dyrektora Generalnego przygotowany na tę Konferencję oceniam bardzo wysoko. Zdaje sobie sprawę jak trudno jest przedstawić syntezę problemów pracy, wobec których stoją kraje Europy. To dobrze, że o problemach tych mówi się w Warszawie stolicy Polski, kraju o przeszło tysiącletniej kulturze i głębokiej europejskiej, chrześcijańskiej tradycji, niemal dokładnie w 15 rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”, czyli początku likwidacji nieludzkiego systemu jakim był komunizm. To dobrze, bowiem w Polsce nie zostały spełnione oczekiwania społeczne, a w szczególności pracowników mimo, że to oni są tą grupą społeczną, która płaci wszystkie rachunki przemian. To pracowników i ich rodziny dotyka bezrobocie, poszerzające się obszary nędzy oraz brak perspektyw na przyszłość. Blisko 40% bezrobotnych to mieszkańcy wsi. Ich położenie jest bodajże jeszcze gorsze niż bezrobotnych w mieście. Szczególnie bolesny jest fakt bezrobocia wśród młodzieży kończącej naukę. Jeszcze bardziej groźna jest dla młodzieży, a tym samym dla przyszłości kraju, demoralizacja, która towarzyszy bezrobociu. Chciałbym, aby ta dobitna konstatacja nie została odebrana jako skarga na zły los, ale jako przestroga adresowana do postkomunistycznych elit pełniących władzę. Jest to uzasadnione, ponieważ wysokim kosztem społecznym transformacji w Polsce, towarzyszy uprzywilejowanie byłych komunistów w dostępie do dóbr i korzyści. Głównym beneficjentem przemian są przede wszystkim elity byłego systemu komunistycznego. W raporcie dla UNCTAD-u z 7.05.1993r. Ministerstwo Przekształceń Właściwościowych pisze, że prywatyzacja w Polsce na „dużą skalę” rozpoczęła się w 1987r. i była prowadzona w nieuregulowany sposób. Ten eufemistyczny zwrot w praktyce oznacza, że majątek państwowy przejmowali komuniści, łamiąc

prawo bądź wykorzystując utworzone luki prawne.

Proces ten przyniósł już wiele niekorzystnych dla pracowników i państwa efektów.

Po pierwsze, obserwujemy niebezpieczne zjawisko oligarchizacji życia gospodarczego. Globalne wskaźniki wzrostu gospodarczego w takiej sytuacji nie tylko nie mają przełożenia na sytuację indywidualnych rodzin pracowniczych, ale również nie dają podstawy, by oczekiwać dalszego wzrostu gospodarczego.

Po drugie, przejście majątku państwowego przez komunistów, kategorię ludzi mających pracowników w szczególnej pogardzie, wytworzyło powszechną, ale trudną do udowodnienia praktykę łamania standardów pracy oraz gwałcenia podstawowych praw pracowniczych. Odmowa zatrudnienia członków związku zawodowego, a zwłaszcza „Solidarności”, łamanie przepisów Kodeksu Pracy przy ustalaniu wynagrodzenia, zatrudnianie „na czarno” itp. to powszechne praktyki, z którymi my jako działacze związkowi często się stykamy. Trudno jest te praktyki zwalczać z powodu bezwzględności i doświadczenia z ubiegłych lat w traktowaniu pracowników, tak wytworzonej klasy pracodawców, jak również z powodu obawy utraty pracy przez pracowników. Strach ten jest w pełni uzasadniony wobec, jednego z najwyższych w Europie, poziomu bezrobocia.

Po trzecie, wspomniane patologie spowodowały utratę wiary pracowników w ich indywidualny wpływ na przebieg reform w Polsce, a niespełnione oczekiwania i zawiedzione nadzieje powodują niebezpieczne skojarzenia, że rozwój demokracji równa się obniżeniu standardów życia i standardów pracy.

Po czwarte, systematycznie przejmowanie majątku przez komunistów dało im taką siłę ekonomiczną, że sięgnęli ponownie po władzę, rozpoczynając proces rekomunikacji na tak zwanych wolnorynkowych zasadach.

Jest rzeczą znamieną, że nawet Komisja Europejska negatywnie oceniła tempo reform w Polsce w 1994r. i zawiesiła program pomocowy dla Polski, co zostało ogłoszone w dorocznym raporcie opublikowanym kilka dni temu tj. 21.09.95.

**Panie przewodniczący,
Panie i Panowie,**

Fakt, że można w Polsce głosować i to, że nie zostaną po wygłoszeniu tego przemówienia aresztowani, nie oznacza, że mamy w Polsce demokrację. Demokracja musi obejmować wszystkie wymiary życia, wymiar polityczny, wymiar społeczny i wymiar gospodarczy. Brak demokracji w jednym z tych wymiarów, eliminuje demokrację.

Dlatego pracownicy zrzeszeni w NSZZ „Solidarność” oraz rolnicy zrzeszeni w rolniczej Solidarności świadomi, że nie można w okresie trudnych przemian, oddzielić 15 lat temu odpowiedzialności za obronę praw pracowniczych i standardów pracy, od odpowiedzialności obywatelskiej za własną Ojczyznę, za budowaną w niej demokrację oraz za Jej pozycję w Europie i świecie, włączają się aktywnie w budowę

mechanizmów trójstronnych, uczą się trudnej umiejętności poszukiwania kompromisu i konsensusu. Chyba nie ma w świecie precedensu, by związek zawodowy napisał projekt Konstytucji państwa i uzyskał blisko 1,5 mln podpisów popierających ten projekt. To uczyniła Solidarność. Solidarność przygotowała szereg innych projektów ustaw, a aktualnie pracuje nad projektem powszechnego uwłaszczenia obywateli oraz nad projektami ustaw o ubezpieczeniach społecznych i zdrowotnych. To dzięki uporczywości Solidarności mamy w Polsce, może jeszcze nie doskonałe, prawo zawierania na różnych szczeblach układów zbiorowych. mamy pełną świadomość, że owoce tych wysiłków częstokroć będą dopiero udziałem naszych dzieci, a nawet wnuków.

Uważam, że nasz wdzięczny obowiązek w tym miejscu szczególne uznanie i serdeczne podziękowania Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz wielu przyjaciółom Polski i Solidarności pracującym w MOPie za pomoc i serdeczność w budowaniu nowej, demokratycznej i sprawiedliwej przyszłości. Pomoc techniczna, pomoc prawna, szkolenia nabierają specyficznej wartości, gdy dołączone do tego są przyjaźń i międzyludzka solidarność przekraczająca granice państw, ras, kultur i religii. Jestem przekonany, że wyjątkowa rola MOP spowoduje pokonanie trudności finansowych i umożliwi w pełni realizowanie Jej mandatu nie tylko w krajach rozwijających się, ale także w krajach rozwiniętych. Wszędzie bowiem tam gdzie człowiek najmuje się do pracy pojawiają się problemy.

Panie, Panowie,

Kończąc moje wystąpienie pragnę wyrazić moje głębokie przekonanie, że budowa struktur i mechanizmów trójstronnych musi być oparta na dobrej wierze partnerów społecznych, na dobrej woli, a w szczególności na prawie do swobodnego organizowania się partnerów, zwłaszcza jeśli trójstronność ma być prawdziwa i efektywna, a nie tylko fasadą.

Z przykrością muszę stwierdzić, że w Polsce prawo do wolności związkowej jest łamane, co kładzie się cieniem na dialogu społecznym. Od ponad 6 lat majątek odebrany związkowi, NSZZ „Solidarność” i NSZZ „Solidarność” RI, w stanie wojennym, nie został zwrócony. Ten stan rzeczy jest nie tylko przeszkodą w dialogu w Polsce, lecz jest także niebezpiecznym przykładem dla innych krajów. Pozwolle sobie kolejny już raz wyrazić nadzieję, że MOP swoim autorytetem zmusi rząd RP do naprawienia wyrządzonych Solidarności krzywd.

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

**26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 63 - 43 - 49
Skład: M.W.**

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-OO

egzemplarz bezpłatny

**Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO BP I/O Radom 67511-4079-132**